

JAKOB

1

2

3

4

5

FEJEZET 1

Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözlémet.

² Teljes örömmel tartásotok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

³ Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

⁴ A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül.

⁵ Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.

⁶ De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert a ki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tova hány.

⁷ Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;

⁸ A kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember.

⁹ Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú atyafi az ő nagyságával;

¹⁰ A gazdag pedig az ő alacsonyságával: mert elmúlik, mint a fűnek virága.

¹¹ Mert felkél a nap az ő hévségével, és megszáritja a fűvet; és annak virága elhull, és ábrázatának kedvessége elvész: így hervad el a gazdag is az ő útjaiban.

¹² Boldog ember az, a ki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, a mit az Úr ígért az őt szeretőknak.

¹³ Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonosszággal nem kísérhető, ő maga pedig senkit sem kísért.

¹⁴ Hanem mindenki kísértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

¹⁵ Azután a kívánság megfogánván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

¹⁶ Ne tévelyegjete szeretett atyámfiai!

¹⁷ Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

¹⁸ Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengéje legyünk.

¹⁹ Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.

²⁰ Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja.

²¹ Elvetvén azért minden undokságot és a gonosszágnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott ígét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket.

²² Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

- ²³ Mert ha valaki hallgatója az ígének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, a ki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:
- ²⁴ Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.
- ²⁵ De a ki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad a mellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.
- ²⁶ Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló.
- ²⁷ Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.

FEJEZET 2

Atyámfiai ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, a mely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban.

- ² Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, bemegy pedig egy szegény is szennyes ruhában;
- ³ És rátekinthet arra, a kin a fényes ruha van, és azt mondjátok neki: Te ülj ide szépen; és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé:
- ⁴ Nem mondtatok-e ellent magatoknak, és nem lettetek-e gonosz gondolkozású birákká?
- ⁵ Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta-e ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, a melyet azoknak ígért, a kik őt szeretik?
- ⁶ Ti pedig meggyaláztátok a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok, és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elé?
- ⁷ Nem ők káromolják-e azt a szép nevet, a melyről neveztetek?
- ⁸ Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint: Szeressed felebarátodat, mint tenmagadat, jól cselekesztek.
- ⁹ De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mint annak megrontói.
- ¹⁰ Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.
- ¹¹ Mert a ki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodik, de öl, törvénszegővé lettél.
- ¹² Úgy szóljatok és úgy cselekedjete, mint a kiket a szabadság törvénye fog megítélni.
- ¹³ Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, a ki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen.
- ¹⁴ Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy megtarthatja-e őt a hit?
- ¹⁵ Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül,
- ¹⁶ És azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjete el békeességgel, melegedjete meg és lakjatek jól; de nem adjátok meg nékik, a mikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna?
- ¹⁷ Azonképen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában.
- ¹⁸ De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd

meg nékem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.

¹⁹ Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.

²⁰ Akarod-e pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt?

²¹ Avagy Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazítottát-e meg, felvivén Izsákot, az ő fiát az oltárra?

²² Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit;

²³ És beteljesedett az Írás, a mely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságul, és Isten barátjának neveztetett.

²⁴ Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán hitből.

²⁵ Hasonlatosképen pedig a tisztátalan Ráháb is, avagy nem cselekedetekből igazítottát-e meg, a mikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta ki?

²⁶ Mert a miképen holt a test lélek nélkül, akképen holt a hit is cselekedetek nélkül.

FEJEZET 3

Atyámfiak, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk lészen.

² Mert mindnyájan sokképen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.

³ Ímé a lovaknak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, és az ő egész testöket igazgatjuk.

⁴ Ímé a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtának, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordíttatnak, a hová a kormányos szándéka akarja.

⁵ Ezenképen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!

⁶ A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplőíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba boríttatván a gyehennától.

⁷ Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké és vízieké megszeliídhető és megszeliíttetett az emberi természet által:

⁸ De a nyelvet az emberek közül senki sem szeliídheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes.

⁹ Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, a kik az Isten hasonlatosságára teremttettek:

¹⁰ Ugyanabból a szájból jő ki áldás és átok. Atyámfiak, nem kellene ezeknek így lenni!

¹¹ Vajjon a forrás ugyan abból a nyílásból csörgedeztet-e édest és keserűt?

¹² A vagy atyámfiak, teremhet-e a fügefafa olajmagvakat, vagy a szőlőtő fűgét? Azonképen egy forrás sem adhat sós és édes vizet.

¹³ Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével.

¹⁴ Ha pedig keserű irigység és czivódás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen.

¹⁵ Ez nem az a bölcsesség, a mely felülről jő, hanem földi, testi és ördögi.

¹⁶ Mert a hol irigység és czivakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van.

¹⁷ A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató.

¹⁸ Az igazság gyümölcse pedig békeségben vettetik azoknak, a kik békeségesen munkálkodnak.

FEJEZET 4

Honnét vannak háborúk és harczok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, a melyek a ti tagjaitokban vitézkednek?

² Kívántok valamit, én nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harczoltok és háborúskodtok; és nincsen semmitek, mert nem kéritek.

³ Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.

⁴ Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? A ki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.

⁵ Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irígységre kívánczik a lélek, a mely bennünk lakozik?

⁶ De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

⁷ Engedelmeskedjete azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.

⁸ Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek.

⁹ Nyomorkodjatok és gyászoljatok és sírjatok; a ti nevetéstek gyászra forduljon, és örömtők szomorúságra.

¹⁰ Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket.

¹¹ Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. A ki megszólja atyjafiát, és a ki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírása vagy a törvénynek.

¹² Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni: kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat?

¹³ Nosza immár ti, a kik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendőt, és kalmárkodunk, és nyerünk;

¹⁴ A kik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életetek? Bizony pára az, a mely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik.

¹⁵ Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni.

¹⁶ Ti ellenben elbizakodottságtokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz.

¹⁷ A ki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak.

FEJEZET 5

Nosza immár ti gazdagok, sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, a melyek elkövetkeznek reátok.

² Gazdagságotok megrothadt, és a ruháitok moly ette meg;

³ Aranyotokat és ezüstötöket rozsdá fogta meg, és azok rozsdája bizonyság ellenetek, és

megemésztí a ti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokban!

⁴ Ímé a ti mezőiteket learató munkások bére, a mit ti elfogtatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez.

⁵ Dözsöltetek e földön és dobzódtatok; szívetek legeltettétek mint áldozás napján.

⁶ Elkárhoztattátok, megöltétek az igazat; nem áll ellent néktek.

⁷ Legyetek azért, atyámiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg reggeli és estveli esőt kap.

⁸ Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövele közel van.

⁹ Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámiai, hogy el ne ítéltessetek: ímé a Bíró az ajtó előtt áll.

¹⁰ Például vegyétek, atyámiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, a kik az Úr nevében szólottak.

¹¹ Ímé, boldogoknak mondjuk a tűrni tudókat. Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes.

¹² Mindeneknek előtte pedig ne esküdjete, atyámiai, se az égre, se a földre, se semmi más esküvéssel. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem; hogy kárhoztatás alá ne essetek

¹³ Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dícséretet énekeljen.

¹⁴ Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében.

¹⁵ És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.

¹⁶ Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.

¹⁷ Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kéré, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig:

¹⁸ És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét.

¹⁹ Atyámiai, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki,

²⁰ Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.

For other languages please go to www.wordproject.org